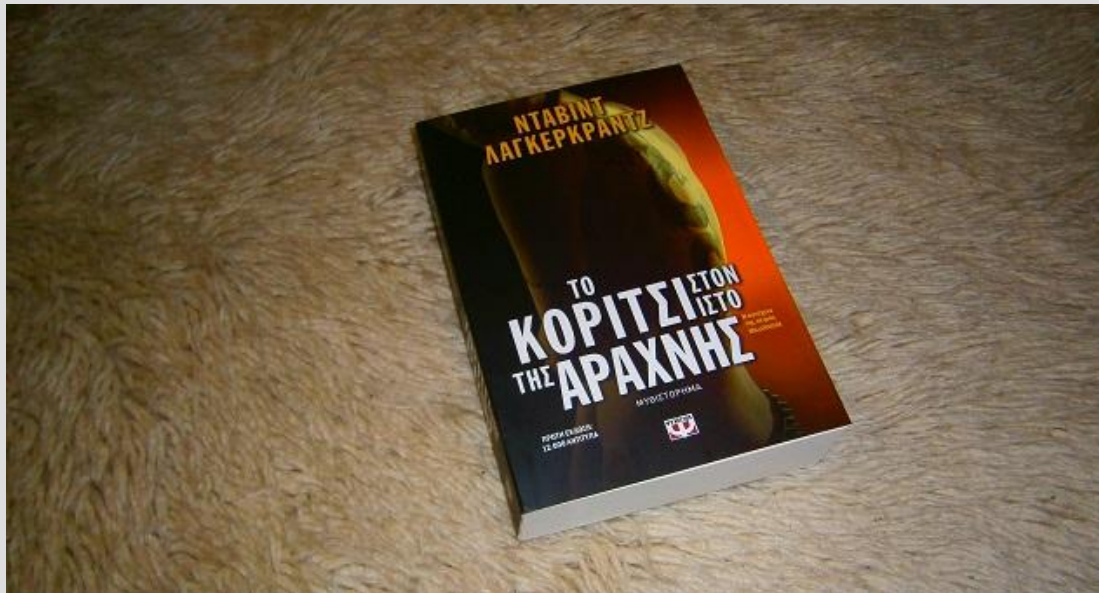

Διαβάσαμε: Το κορίτσι στον ιστό της αράχνης

Τίτλος: Το κορίτσι στον ιστό της αράχνης
Συγγραφέας: Ντάβιντ Λάγκερκραντζ
Μετάφραση από τα σουηδικά: Ξενοφών Παγκαλιάς
Εκδόσεις: Ψυχογιός

Αυτή είναι το κορίτσι με τα τατουάζ – μια εκκεντρική ιδιοφυΐα στους υπολογιστές. Αυτός είναι ένας δημοσιογράφος που συχνά καταδιώκεται λόγω της εμμονής του με την αλήθεια και τη δικαιοσύνη.

Ένα βράδυ ο Μπλούμκβιστ δέχεται ένα τηλεφώνημα από μια πηγή που ισχυρίζεται ότι έχει πολύτιμες πληροφορίες και έχει ζητήσει τη βοήθεια μιας νεαρής χάκερ, η οποία μοιάζει με κάποια δική του γνώριμη. Οι εξελίξεις θα είναι καταιγιστικές. Ο Μπλούμκβιστ, θέλοντας απεγνωσμένα να ενισχύσει το Μιλένιουμ, αναζητά τη Σαλάντερ, αλλά ως συνήθως εκείνη έχει τα δικά της σχέδια. Το μυστικό που κυνηγούν κι οι δύο βρίσκεται στην καρδιά ενός πολύπλοκου ιστού στον οποίο εμπλέκονται κατάσκοποι, εγκληματίες του κυβερνοχώρου και κυβερνήσεις από όλο τον κόσμο· και κάποιος είναι διατεθειμένος να σκοτώσει προκειμένου να μην αποκαλυφθεί...

Το τέταρτο βιβλίο δια χειρός Λάγκερκραντζ έχει ένα ευρύτατο πεδίο εφαρμογής που δεν περιλαμβάνει μόνο τη σουηδική μυστική αστυνομία και τους συνηθισμένους – πολλούς – γκάνγκστερ, Ρώσους εκτελεστές και χάκερς όπως τα μυθιστορήματα του Λάρσον, αλλά και την Εθνική Υπηρεσία Ασφάλειας των ΗΠΑ. Όπως και ο Λάρσον έτσι και ο Λάγκερκραντζ κτίζει ένα τελείως πιστευτό σύμπαν, όπου η κρατική επιτήρηση είναι μία αποδεκτή πραγματικότητα και η εξουσία προστατεύει εκείνους που ξέρουν πώς να παίξουν τον νόμο προς όφελός τους.

Ο Λάγκερκραντζ κτίζει την υπόθεση με τον ίδιο τρόπο που έκανε και ο Λάρσον – υπάρχουν μακροσκελή επεισόδια που ενισχύουν την δυστοπία του σύγχρονου κόσμου, τα οποία διακόπτονται από ξαφνικές εκρήξεις βιτριολιού. Αλλά δεν είναι τόσο βίαιος και εμπρηστικός όσο οι πρώτοι τόμοι. Ο Λάγκερκραντζ φαίνεται πως έχει ως πρόθεση το να αναλύσει να αναλύσει κάθε δράση μέχρι και την παραμικρή της λεπτομέρεια, κάτι που αφαιρεί κάτι από την ένταση την οποία λατρεύουν οι θαυμαστές της σειράς.

Εκεί που υπερέχει ο Λάγκερκραντζ είναι η χαρτογράφηση του συναισθηματικού κομματιού της αφήγησης όσον αφορά τη Σαλάντερ. Οι αλληλεπιδράσεις της με τον Άουγκουστ – όπου δύο κοινωνικά «ανεπαρκή» άτομα επικοινωνούν μέσω αλγορίθμων και άλλων μαθηματικών προβλημάτων – είναι δημιουργημένες όμορφα. Η σχέση της Σαλάντερ με την αδελφή της Καμίλα είναι εξίσου επιδέξια δημιουργημένη, που σιγοκαίει με ένα αρχαίο μίσος. Περιέχει τον σπόρο των μελλοντικών προσθηκών στη σειρά, αλλά επίσης εξανθρωπίζει την Σαλάντερ και της δίνει ένα συναισθηματικό πλαίσιο που δεν ήταν ποτέ μέρος του σχεδιασμού του Λάρσον.

Α.Π.